

BOG

VI HOPPER PÅ ÅKANDER (/BOEGER/VI-HOPPER-PAA-AAKANDER)

Af Nynne Roberta Pedersen Pedersen (/forfattere/nynne-roberta-pedersen-pedersen)
(2023)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-BASIS%3A136025872&fragment=content)

BASIS%3A136025872&FRAGMENT=CONTENT)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/vi-hopper-paa-aakander) for at anmelde

Nynne Roberta kan noget med sproglige billeder i sin ungdommelige revolutionære udgivelse, men meget stritter og hopper.

ANMELDELSE

22 sep.23

(/users/frederik-scholer)

Af Frederik Schøler (/users/frederik-scholer)
Skribent

Nynne Roberta kan noget med sproglige billeder i sin ungdommelige revolutionære udgivelse, men meget stritter og hopper på linjerne.

'Vi hopper på åkander' er en underlig sammenblanding af replik-lyrik, digte og sangtekster, som det er lidt svært at vide, hvad man egentlig skal stille op med, men Nynne Roberta Pedersen Pedersen kan uomtvisteligt noget med sine sproglige billeder.

*"Lad det Falde
spred armene ud så dine hænder danner et hegn
lad dem falde
de indespærrede er ikke de første
heller ikke de sidste"*

Hænderne som hegn er ret fedt, og digtet slår den oprørske, ungdommelige frihedshungrende tone an, som brænder gennem hele bogen, der også er fuld af velfungerende halvt vrøvlende/ messende digte, der insisterende får den tone til at runge:

"indbyggerne: KA IK LI KA IK LI KA IK LI KA IK LI KA IK LI KA IK LI KA IK LI KA IK LI [etc]"

Det virker, der er en energi i det, som fortæller, at der skal rykkes ved noget. Men bogen er også fuld af grafiske eksperimenter og fjollede skrifttyper. Det fylder meget i begyndelsen af bogen, hvor det mest af alt er irriterende, fordi det ikke bidrager med andet end, at vi endelig må forstå, at nu skal vi læse en vild bog. Indholdsfortegnelsen (?) er fx vildt sprælsk, men fungerer overhovedet ikke som sådan.

Heldigvis toner vildskaben ud i løbet af bogen, hvor det i stedet for indsatte tomme rektangler, som i digt nummer to "Samtaler", mere bliver skriftens opsætning på siden, eller gentagelsen af opråbet "DRAMA" i forskellige visuelle udtryk, der rent grafisk bryder læsningen. Det begynder skidt, men bliver væsentlig bedre i løbet af bogen.

Der er bare noget tveægget i det med drama. Den tematiske protest mod systemet bærer noget oprørske drama i sig, men der er også tekststykker sat op som regibemærkninger om nynne, der går, eller replikker mellem nynne og indbyggerne, hvilket i sig selv måske kunne fungere, men det gør det ikke:

*"INDBYGGERNE SYNGER
indbyggerne: ind kommer nynne
ind kommer nynne
ind kommer nynne
ind kommer nynne"*

Det er pludrende og for mig helt ligegyldigt, måske fordi det i virkeligheden er en sangtekst? I kolofonen står der, at *"Mange af teksterne er sange fra Bananskolen Aktivistkoret GP&PLS"*, og måske er det forklaringen på, at jeg har en fornemmelse af buldrende tom tønne efter læsning af bogen. Er der simpelthen for mange af teksterne, der mangler den musikalske kontekst?

Normalt går jeg ikke voldsomt op i genreskel, og der er helt sikkert utallige eksempler på sangbare digte og læsbare sangtekster, men når selv en ordekvilibrist som Peter Sommer insisterer på, at han ikke skriver digte, men sangtekster, er der nok noget om det. Det kan ikke udelukkes, at "Indbyggerne synger" kan fungere som korværk eller med en funky bassline, men som nøgen tekst, er det en ret flad åbner.

'Vi hopper på åkander' har sine kvaliteter, men den er ujævn. Når den er bedst, er den et vederkvægende ungdommeligt opråb, men den bliver desværre lidt fad og udvandet af sangtekster og grafiske eksperimenter. Det er ærgerligt. Gid man kunne få et koncentrat, der måske var halvt så langt, men fastholdt i sitrende oprørske spænding mod hændernes hegn.

BOGDETALJER

